

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.607/2011/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. évi szeptember hó 20. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2011. évi június hó 9. napján kihirdetett 19.B.619/2009/14. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság ítéletével szemben az ügyész súlyosítás, részben felfüggesztett börtönbüntetés kiszabása, a vádlott és a védője pedig a büntetés enyhítése végett jelentett be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az átiratában a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést visszavonta.

Az ítélet jogi indokolásának helyesbítését indítványozta, mert álláspontja szerint a vádlottat az 1.sz. sértett sérelmére elkövetett testi sértés tekintetében az életveszélyes sérülés bekövetkezése vonatkozásában tudatos gondatlanság terheli. Ezen túlmenően az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a terhelt, védője és az ügyész is fenntartották a fellebbezésüket, illetve az átiratban foglaltakat.

A bejelentett jogorvoslatok folytán a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a lényeges bizonyítékokat beszerezte és megfelelő alapossággal, egyenként és összességében is a logika szabályainak megfelelően értékelte. Részletesen számot adott arról, hogy milyen okok folytán, mely bizonyítékokra alapította a tényeket és melyeket vetette el a tényállás megállapítása során. Helytállóan alapította a tényállást a vádlott részbeni beismerő vallomása mellett 1.sz. és 2.sz. sértettek, valamint további tanúk vallomására, és az orvosszakértői véleményekre.

A megállapított tényállás azonban a Be. 351. § (2) bekezdés c/ pontjában írt ok - iratellenesség - miatt kisebb részben megalapozatlan.

A megyei bíróság a 1.sz. sértett által elszenvedett sérülés tekintetében kiegészítő orvosszakértői véleményt szerzett be, illetve az orvosszakértőt a tárgyaláson meghallgatta.

A 2011. április 14. napján foganatosított szakértői meghallgatás (13. sorszámú jegyzőkönyv) eredményeként egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott 1.sz. sértettet az antennával a hátán ütötte meg és így keletkezett a többszörös bordatörés, valamint a közvetett életveszélyt okozó légmell.

Ennek ellenére a megyei bíróság a vádirattal egyezően tényállásként azt állapította meg, hogy a terhelt e sértettet az antennával a mellkas tájékon ütötte meg úgy, hogy a sértett a korábbi bántalmazásból kívánt felállni és félig nyújtott helyzetben volt. Mivel ez nyilvánvalóan iratellenes megállapítás, az ítélet a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján a tényállást helyesbíti. E szerint az ítélet 3. oldalának utolsó bekezdése a következő: „A vádlott azonban továbbra is indulatos állapotban maradt, majd felkapta a földről a korábban a sértett által leszerelt 2,5 méter lamellás alumínium antennát és közepes-nagy erővel 1.sz. sértettet megütötte, mely ütés a sértettet a hátán érte úgy, hogy a sértett a korábbi bántalmazásból kívánt felállni, kiegyenesedő helyzetben volt.”. Ez áll összhangban a sértettnek a bántalmazás módjára tett, mindvégig következetes vallomásával.

Az orvosszakértői vélemény alapján annyiban pontosítandó a tényállásnak a 1. sz. sértett sérüléseire vonatkozó része, hogy a közép hónaljvonalban a VII-es, VIII-as bordák fölött ujjnyi suffusios csík alakult ki.

Az így helyesbített, illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, a másodfokú bíróság a Be. 352. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően annak alapján bírálta felül a megyei bíróság ítéletét.

Az elsőfokú bíróság az irányadó elfogadott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a bűncselekménynek életveszélyt okozó testi sértés büntettkénti, illetve súlyos testi sértés büntettkénti minősítése.

Helyesen értelmezte a Btk. 2. §-át akkor, amikor megállapította, hogy a bűncselekmény elkövetésének idején hatályban volt anyagi jogi rendelkezések kedvezőbbek a vádlottra, így az életveszélyt okozó testi sértés a Btk. 170. § (5) bekezdésének I. fordulata szerint minősül.

A megyei bíróság azt állapította meg, hogy a vádlottnak a gondatlansága terjedt ki a 1.sz. sértett által elszenvedett sérülésre, mégpedig annak az enyhébb változata, a hanyagság, ugyanis a vádlottól elvárható figyelem és körültekintés mellett fel kellett volna ismernie, hogy cselekménye következtében a sértettnek közvetett életveszélyes sérülése is keletkezhet.

A fellebbviteli főügyészség ezzel szemben azt indítványozta, hogy az ítélet tábla tudatos gondatlanságot állapítson meg, ugyanis a vádlottnak nyilvánvalóan fel kellett ismernie, hogy ilyen sérülés létre jöhet, azonban könnyelműen bízott annak elmaradásában.

A megyei bíróság a jogi indokolás körében megállapította a minősítés során, hogy a vádlott „a nálánál mintegy 10 évvel idősebb, gyengébb fizikumú sértettet egy alkalommal ököllel mellkasánál ellökte, majd egy 2,3 kilogramm súlyú 2,5 méter hosszúságú 8 napon túl gyógyuló súlyos, illetőleg életveszélyes sérülés okozására alkalmas vonalas jellegű eszközzel közepes-nagy erővel a kiszolgáltatott, bizonytalan helyzetben lévő, egy korábbi vádlotti bántalmazásból eredően felállni szándékozó sértettet megüti, mely állapotában a sértett nyilvánvalóan védekezni nem képes” (ítélet 15. oldal utolsó bekezdés).

Ez a megállapítás mindenképpen kizárja a negligencia (hanyag gondatlanság) megállapítását, így abban osztja az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy a vádlottnak nyilvánvalóan fel kellett ismernie, hogy cselekményének milyen következménye lehet.

Azzal azonban nem ért egyet, hogy könnyelműen bízott volna a terhelt e következmény elmaradásában, mivel ennek megállapításához annak konkrét megjelölésére lenne szükség, hogy mi volt az, amiben megalapozottan bízhatott.

Így az ítélet tábla azt állapította meg, hogy a vádlott belenyugodott abba, hogy cselekményével 1.sz. sértettnek közvetett életveszélyes sérülést is okozhat, így őt az eredmény tekintetében a Btk. 13. §-ának II. fordulatóban meghatározott eshetőleges szándék terheli.

A büntetés kiszabására hatással bíró körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, és súlyuknak megfelelően értékelte, természetesen azzal az eltéréssel, hogy az életveszélyes sérülés tekintetében nem a gondatlanság kisebb foka, hanem a szándékosság enyhébb foka tekinthető enyhítő körülménynek.

A nyomatékos enyhítő körülményekre tekintettel egyetért az ítélet tábla a börtönbüntetés tartamának törvényi minimumban való megállapításával, úgyszintén azzal, hogy a büntetés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, így a végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető. A törvénynek megfelelő a felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés is.

Mindezek alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2011. év szeptember hó 20. napja

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Záradék:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 19.B.619/2009/14. számú ítélete a másodfokú végzés folytán a mai napon jogerőre emelkedett és a felfüggesztett börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2011. év szeptember hó 20. napja

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -